

Arrest

nr. 228 525 van 7 november 2019
in de zaak RvV X / II

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. HOOYBERGHS
Azalealaan 25
2300 TURNHOUT**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 19 augustus 2019 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 16 juli 2019 houdende de weigering “voor de opstart van een aanvraag gezinshereniging”, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 19 juli 2019.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 22 augustus 2019 met referentienummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 september 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 oktober 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat S. HOOYBERGHS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. SCHREURS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, dient op 28 september 2005 een aanvraag in tot vestiging. Verzoeker komt samen met zijn Nederlandse echtgenote en kind vanuit Nederland naar België. Hij is in het bezit van een Nederlands verblijfsdocument.

Op 4 november 2005 wordt verzoeker in het bezit gesteld van een identiteitskaart voor vreemdelingen.

Op 29 juni 2010 wordt verzoeker van ambtswege afgevoerd.

Op 24 juli 2012 wordt in Nederland de echtscheiding uitgesproken tussen verzoeker en zijn echtgenote.

Op 14 september 2015 wordt verzoeker aangetroffen terwijl hij naar Canada wenst te reizen met een vals Nederlands paspoort.

Op 14 september 2015 wordt aan verzoeker een bevel gegeven om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Op 14 september 2015 wordt aan verzoeker een inreisverbod gegeven voor een duur van vier jaar.

Op 11 maart 2016 dient verzoeker een aanvraag in op grond van artikel 9*bis* van de vreemdelingenwet.

Op 14 juni 2016 wordt deze aanvraag zonder voorwerp verklaard.

Op 14 juni 2016 wordt aan verzoeker bevel gegeven om het grondgebied te verlaten.

In mei 2018 bieden verzoeker en zijn nieuwe Nederlandse partner zich aan bij de gemeente met het oog op wettelijke samenwoning.

Op 7 januari 2019 wordt een administratief rapport illegaal verblijf opgesteld. Verzoeker wordt gehoord.

Op 7 januari 2019 neemt de gemachtigde van de minister ten opzichte van verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13*septies*).

Op 9 januari 2019 dient verzoeker een verzoek om internationale bescherming in. Er wordt een beslissing genomen tot het vasthouden in een welbepaalde plaats.

Op 10 januari 2019 stelt de Centrale Directie van de technische en wetenschappelijke politie, Centrale Dienst voor de Bestrijding van valse documenten vast dat het Somalisch paspoort dat verzoeker had voorgelegd, vals is.

Op 4 februari 2019 vragen de Belgische autoriteiten aan Nederland de terugname van verzoeker, op grond van artikel 18.1.d) van de Verordening 604/2013/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna: de Dublin III-Verordening).

Op 14 februari weigert Nederland de terugname van verzoeker.

Op 4 maart 2019 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Op 15 mei 2019 stuurt de advocaat van verzoeker een e-mail naar de gemeente waarin hij meedeelt dat verzoeker een aanvraag tot inschrijving wenst in te dienen "als gezinslid van EU-onderdaan (partner duurzame relatie – artikel 47/1 Vreemdelingenwet)" in functie van zijn Nederlandse partner. Hij besluit met "*Dienen cliënten een afspraak te maken voor het indienen van de aanvraag of kunnen zij langskomen tijdens de openingsuren?*".

Op 16 juli 2019 stuurt de gemachtigde van de minister naar de burgemeester van de gemeente Ravels een brief met daarin het volgende:

*"R. K., M. (RR (0) xxx)
geboren op (...) 1969 te R.
nationaliteit: Somalië
adres: (...)*

Geachte,

Uit onze gegevens blijkt dat betrokkene zich aanbood bij jullie diensten met het oog op de indiening van een aanvraag gezinshereniging in toepassing van artikel 47/1, 1° van de wet van 15.12.1980.

Hij beroept zich hierbij op bovenstaande identiteit, zoals opgegeven bij zijn eerste aanmelding in België in september 2005.

Echter, uit het geheel van de beschikbare gegevens uit het administratieve dossier van betrokkene blijkt dat hij niet in staat blijkt deze aangehaalde identiteit te staven door enig geldig identiteitsdocument. Gezien betrokkene in het verleden reeds gebruik maakte van een vervalst Somalisch paspoort met n°A012211 (zie analyseverslag Centrale Dienst voor de Bestrijding van Valse Documenten dd. 10.01.2019), welke dezelfde identiteitsgegevens vermeldde, zijn ook de in september 2005 identiteitsgegevens niet afdoende betrouwbaar.

Gezien het geheel van de gekende en de gefundeerde twijfels betreffende de identiteit van betrokkene, kan hij zich niet op deze gegevens baseren voor de opstart van een aanvraag gezinshereniging.

*Gelieve dit schrijven aan betrokkene te laten betekenen.
(...).”*

2. Over de rechtspleging

Verzoeker heeft de Raad, overeenkomstig artikel 39/81, vierde lid van de vreemdelingenwet, tijdig in kennis gesteld van zijn wens om geen synthesememorie neer te leggen. Dienvolgens wordt de procedure verder gezet conform artikel 39/81, eerste lid van de vreemdelingenwet.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. Ambtshalve wordt ter zitting een exceptie opgeworpen dat dit geen aanvechtbare administratieve rechtshandeling is. *In casu* betreft de bestreden beslissing een mededeling van de gemeente in antwoord op de vraag van de advocaat of zijn cliënten een afspraak moeten maken voor het indienen van de aanvraag ofwel of zij kunnen langskomen tijdens de openingsuren.

De advocaat van verzoeker antwoordt hierop dat het om een beslissing gaat van de gemeente, die normaal gezien eerst akte moet nemen van de aanvraag en de identiteitsdocumenten, vervolgens aan verzoeker de kans moet geven om documenten bij te brengen en pas daarna een beargumenteerde beslissing moet nemen, i.c. kan verzoeker zelfs niet aan de procedure beginnen, dit is een vorm van rechtsweigering. De advocaat van verzoeker maakt de analogie met een niet-inoverwegingname, die wel een aanvechtbare beslissing is en stelt dat machtsoverschrijding het juiste woord is, een annulatie is nodig om de geëigende weg te mogen gaan.

3.2. Om ontvankelijk te zijn, moet het beroep gericht zijn tegen een uitvoerbare beslissing, een handeling waarbij wordt beoogd rechtsgevolgen in het leven te roepen of te beletten dat zij tot stand komen (J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid) in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, die Keure, 1996, nr. 36). Administratieve maatregelen die geen uitvoerbare kracht hebben en geen gevolg voor de rechtstoestand van de verzoeker, komen niet in aanmerking voor vernietiging. Dezelfde regel geldt voor mededelingen waarbij de administratie inlichtingen verstrekt (MAST A., DUJARDIN J., VAN DAMME M., VANDE LANOTTE J., Overzicht van het Belgisch Administratief Recht, Wolters Kluwer, 2017, nr. 1312).

In casu betreft de bestreden beslissing een antwoord op een e-mail van 15 mei 2019 van de advocaat van verzoeker waarin hij meedeelt dat verzoeker een aanvraag tot inschrijving wenst in te dienen “als gezinslid van EU-onderdaan (partner duurzame relatie – artikel 47/1 Vreemdelingenwet)” in functie van zijn Nederlandse partner. Hij stelt dat “de nodige bewijzen (zullen) worden voorgelegd binnen de wettelijke termijnen”. Hij besluit met “Dienen cliënten een afspraak te maken voor het indienen van de aanvraag of kunnen zij langskomen tijdens de openingsuren?”.

Middels de bestreden beslissing antwoordt de Dienst Vreemdelingenzaken dat verzoeker zijn identiteit niet kan staven en hij zich daarop niet kan baseren voor de opstart van een aanvraag gezinshereniging.

Deze mededeling kan niet beschouwd worden als een aanvechtbare administratieve rechtshandeling. Verzoeker heeft immers nog geen aanvraag ingediend -dit wordt door geen van de partijen betwist- en de mededeling van de verwerende partij verhindert niet dat hij dit alsnog doet. Op het ogenblik waarop verzoeker zich werkelijk aanbiedt om een aanvraag gezinshereniging in te dienen, zal het bestuur verplicht zijn deze aanvraag te registreren en vervolgens een beslissing te nemen, waarbij nog steeds de mogelijkheid bestaat om de (op dat ogenblik werkelijk ingediende) aanvraag alsnog niet in overweging te nemen of om die inhoudelijk te behandelen. Verzoekers rechten zullen gewaarborgd zijn, gezien zoals de advocaat van verzoeker ter zitting stelt, een niet-inoverwegingname wel een aanvechtbare beslissing is.

Huidige bestreden beslissing is geen voor vernietiging vatbare rechtshandeling. Het beroep is bijgevolg onontvankelijk.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven november tweeduizend negentien door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET